

Тон Дюиф: Порастването е като влакче на ужасите

Слушайте децата, правете дребни промени, мислете нестандартно, съветва учителите създателят на Световен образователен форум

от [Елиса Канлева](#) 15.11.2018 | 15:15 63 прегледа

Порастването е като да седиш във влакче на ужасите, направи сравнение основателят на Световен образователен форум Тон Дюиф пред наши учители и директори по време на Майсторски клас "Иновации в класната стая". Предложи им съвети как да направят този процес по-лек, но и ги предупреди да не вярват на всяка негова дума. Самият той е слушал не едно световно гуру, което прави изследване, пише книга, продава я и превръща в бизнес лекциите си по света. Дюиф призова всеки в залата да послуша своето съзнание, да отсее полезното и да действа като гуру на своето школо.

Дюиф обърна внимание колко лесно деца с различно поведение се поставят в графата "специални образователни потребности". В последните години четворно се увеличава броят на обявените за аутисти на възраст 4-18 г. и сега е 3,5%, при положение че според световната статистика делът им е не повече от 0,6. Между 10 и 19 на сто от учениците пък получават диагноза „дислексия“, а реално проблемът засяга 3,5%. Според Дюиф това се случва заради стандартизираните тестове, които проверяват едни и същи знания по едно и също време, а учениците са различни и всеки постига дадено ниво с различно темпо. Когато обаче им се сложи етикет, се задейства Теоремата на Томас - детето се приспособява и започва наистина да се държи по начин, който предполага заболяването. Мозъкът на децата е организиран различно и при сблъсък с нашата логика търсим диагноза, обобщил Дюиф.

Той си спомни своето детство на момче с дислексия. Колкото и да се старае и да получава помощ от майка си у дома в подготовката, диктовките му били все нашарени с червено, а учителката казвала: „Тон, трябва да работиш повече“. Истината според него е, че в този случай учителят не се справя и той трябва да положи повече усилия или те да са в друга посока. Гостът илюстрира тезата си с карикатура, на която се очаква маймуна, пингвин, слон, куче и риба да се изкачат на дърво еднакво бързо и по един и същи начин. Алтернативата на това според лектора е да се оказва подкрепа. Той демонстрира как човекът може да се поучи в това от слоновете с видео, на което няколко възрастни помагат с хоботи на малко слонче да се измъкне от вода.

Дюиф призова също да се гласува доверие на децата, като отново сподели личен опит. Развеждайки ученици в старинен замък, видял учителка да тегли едно от хлапетата. Обяснила му, че е с аутизъм и трябва да е до нея, за да е спокойна. Дюиф предложил да поеме грижата за детето и му дал ключ, с които да отваря вратите по маршрута напред и след колоната да ги заключва пак. Така, получило доверие, то се почувствало значимо и голям помощник, като доброволно вървяло неотлъчно до водача.

Според Дюиф в основата на всяка иновация е да се осъзнае, че децата са различни и учителите - също, затова не може да се очаква от всички да правят еднакви неща. Той очерта 5 свои правила. Призова учителите след връщането си в училище да попитат децата какво не им харесва там, без да ги карат да се чувстват заплашени. Правете бебешки стъпки и вижте дали работят, иначе сменете плана, посъветва още той. Призова за сътрудничество и приведе един от любимите си примери за мравешки мегаполис върху 500 кв. м на 8 м под земята, който дребните животинки са създали с тунели с добра вентилация, място за отпадъци, градини и най-вече - дружно. Друго важно условие е учителите да мислят нестандартно. Тон Дюиф ги провокира да се запитат какво правят, защо (понеже са правили същото миналата година, заради записаното в закона или понеже смятат това за правилно) и какво искат да постигнат. Споделяйте и празнувайте успеха, гласи правило №5 на създателя на Световен образователен форум. Като истински маестро той получи цигулка от шоколад от лидера на организацията за България Мария Гайдарова.